

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Cogitatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A Nimiosum alioqui hominem, qui tamen improvise aliqua specie sit exterritus, per Porcum & fugientem Leonem exprimeret quorundam inventum fuit. Ajunt enim Leonem Suis congressum declinare, visumque aliquando cum Suis aggrederetur, ut fetis horrentem aspexit, aufugisse. Sedenim hoc Leoni haudquaquam accidit ob naturae dissidentiam, ut Elephanto, sed ob horrificam Suis indignati speciem, quam cogebatur exhorrescere.

SOPHISTÆ. CAP. V.

ET ut, quod initio dicere ceperamus, prosequamur, sacerdotes illi cum nihil æque abhorrent, quam inanes sophistarum nugas, & cavillosas verborum argutias, argumentorumque decipulas in naturæ viribus indagandis, ejusmodi notæ hominem per Suis hieroglyphicum significabant. Eodem intellectu apud Hebræos suilla abstinere præceptum ait Philo, admonitosque nos ea divina lege, ut sophistas evitarem, per evitabilem hujusmodi animalis impuritatem: illi enim acutissimis tantum accuratissimisque rerum distinctionibus, quod per bifidam animalis unguam interpretantur, quasi luto inhabitantes, ita illis adhaerescunt, ut inde nunquam avelli possint, sed ad extremam usque senectutem ibidem computrescunt: nam & Porci nihil illustre, nihil purum, nihil limpidum amant sed turbida tantum, spissa, fordida, & sæculenta sectantur, inque his præcipuam statuunt voluptatem.

Suilla abstinebant Hebræi.

Hinc Horatius i. epist. Amica luto sus.

Et D. Petrus in epist. Sus in volubro. Prob. Sus per rosas. Auctor Eudemus.

A BONIS MORIBUS ALIENUS. CAP. VI.

PER Porcum itaque inhabitantem luto, vel ut Cratetis intellectum sequar, rosas conculcantem disperserentemque, a bonis honestisque moribus alienum hominem indicabant. Nam cum Divinus passim litera rosas, & odorata omnia ponant pro vitæ morumque sinceritate, susque ita rosas aspemetur, ut de iis, qui sinistro, pravo, maleficoque sunt ingenio dicatur, aptissimum excogitatum est hieroglyphicum, ὡς λέγεται, quo proverbio Cratetem usum ajunt opusculo, quod γέστωρας vocavit. Quin vivere in Arabia suillum genus ullo genere posse negant, quippe cum ea regio sit odoramentorum alitrix, a boni cujusque odoris hoste merito declinatur, & ut luculentissime Lucretius:

De rer. nat. lib. 6.

Denique amaricinum fugiat Sus, & timet omne Unguentum: nam fetigeris subus acre venenum est, Quod nos interdum tanquam recreare videtur. At contra nobis canum teterrima cum sit Spurcicitis, eadem subus hæc tam munda videtur, Infatiabiliter toti ut volvantur ibidem.

Ciceronis scomma in Verrum.

Eodem spectat quod Alerter noster, Nolite, inquit, margaritas vestras ante Porcos projicere, eos qui scelerum tantum fetoribus illuvieque delectantur per Porcos intelligens, putorem quippe omnem tantam quam odorem suavissimum expetentes. Nam quod ad lutum pertinet, Ciceronis scomma est, actione in Verrum VI. Nam nos quidem quid facimus in Verre, quem in luto volutatum totius corporis vestigiis invenimus?

DISTINCTIO. CAP. VII.

AD hæc sciendum, unguam bifidam in Sacris literis electionis & distinctionis symbolum esse: quod apertius dicunt, cum oportere Sacerdotem monent, ut lepram a non lepra sciat internoscere, scelerum quippe differentias: justum ab injusto, & a curvo rectum, Horat. Poëta diceret.

COGITATIO. CAP. VIII.

Ruminatio autem, ut in Cervo dictum est, memoriam & cogitationem indicat. Utroque autem horum opus est, si recto & sapienti judicio esse volumus: præstandum quippe discernendi acumi-

- A** acumine: unde aureum illud Pythagoræ præceptum, DE REBUS DIVINIS ABSQUE LUMINE NE LOQUARE, hoc est, dandam esse operam disciplinis, quæ veritatis lumen subministrant, si sacra tractare volueris. Sed parum id profuerit nisi & memoria, iudicium, bonæque mentis accesserit examinatio. Hinc expoditur Sus, qui licet ungula fissa, minime tamen ruminat. Tales ii sunt, quanto hodie numero, Dii boni, qui, licet recti pravique cognitionem optime callere videantur, cæno tamen voluntati, cum doctrinam ipsi suam ad rectam vivendi rationem minime dirigant, optime, ut Menander ait, periti prava sectantur. Divinarum enim literarum doctrina, ut cum Origene loquamur, non solum Sacramentorum debet scientiam continere, verum etiam mores, gestaq; informare discendum. Plerique alii quoque dixerunt, ruminare esse devovere se ad legis meditationem: fissam vero ungulam habere, inter mundum & immundum distinguere: hoc quidem literarum & præceptionum peritiam habere illud, vero meditationem esse, & divinæ providentiæ, qua recte omnia dispensat, in omnibus cogitationem, quam veteres Prophetæ *Eruitationem*, ut nostri reddunt, appellavere; ut, *Eruclavit cor meum verbum bonum*: quamcunque enim virtutem à vitio seligeremus imitandam, eam continua repetitione mandere, & in habitum assuefacere debemus. Seligere vero, est dividere literam à spiritu, & quædam secundum historiam solam edocere, quædam secundum contemplationem, quædam vero secundum utrumq; intelligere. Nam qui præstare hoc idoneus est, ille mundus: qui vero unius tantum partis est particeps, immundus. Hæc Hesy chius. Neq; dissimulanda est Irenæi meditatio super hoc loco, qui cum proxime fuerit ad Apostolorum tempora, multa divinæ illius synceritatis interpretamenta percepit; cujusmodi hoc posito ex lege: *Quæcumq; ex animalibus duplicem ungulam habent, & ruminant, munda esse: quæcumq; autem aut neutrâ, aut alterum tantum horum habent, ut immunda segregari*. Per mundos is eos intelligit, qui ea, quæ de Patre & Filio tradita sunt, ab Ecclesia firmiter credunt, & in utroq; requiescunt: utpote quæ sit eorum firmitas, quæ duplici sunt ungula, & insuper Dei traditiones die noctuq; meditantur, cogitationes suas bonis operibus accomodantes, quæ quidem præcipua est ruminantium virtus. Immunda autem, quæ neque in Deum fidem habent, neque traditiones ejus meditantur, cujusmodi sunt, qui vocantur Ethnici, idololatæ, abominationibusq; dediti, nil syncerum, nil laudabile sapientes. Ex eorum autem numero, qui quidem ruminant, ungulam vero duplicem non habent, Judæi sunt in primis quibus quidem mandata Dei plurimum in ore sunt, sed neque Patrem & Filium agnoscunt, neque sensum à litera distinguere sunt idonei. Alii demum duplicem ungulam habent, non tamen ruminant, quo in numero sunt Hæretici, qui sacras semper literas evolvunt, argutasq; rerum finitiones pervestigant, & quicquid vel inepte vel impie sentiunt, aliquo semper divinarum Scripturarum dicto corroborare contendunt: ea tamen nesciunt, aut nolunt ad veri sensus examinationem convertere: ad justitiam, ad bonos mores dirigere, quæ legerunt. Nam bona eorum pars & Patrem & Filium agnoscere, colere, & toto mentis affectu venerari profitentur: quid tamen aut Pater aut Filius statuerit, ne minimū quidem meminisse volunt. Et ne longe exempla repetamus, cuiam hominū generi magis in ore est Jesus CHRISTUS, quam iis, qui hodie concordiam unanimitatemq; totius Christianismi, quam unam sibi Jesus CHRISTUS DEI Filius à nobis omnibus deposcit, averfantur, & eam admittere Cane pejus & Angue vitant? Hinc totiorum cædes, templorum profanationes, incestus, adulteria promiscua, sacrorum censuum direptiones, conciliandi se Deo contumacia, promissæ divinitus expiationis abnegatio, sacrorum fere omnium irrisio, & omnium quæcumque dictu factuq; abominanda sunt, profligatissima expeditio. Quod non nostri modo Prophetæ prævidere, sed maro ipse non nostri generis vates, divinasse videtur, cum hæc scribit oracula:

*Hinc movet Euphrates, illinc Germania bellum,
Vicina ruptis inter se legibus urbes
Arma ferunt, sedit toto Mars impius orbe*

*Ut cum carceribus sese effudere quadrigæ,
Addunt se in spacia, & frustra retinacula tendens
Fertur equis auriga, nec audit currus habenas.*

Georg. lib. 1.

PROFANUS. CAP. IX.

Merito igitur per Porci simulacrum Ægyptii profanum intelligebant, Susque tantæ apud Ægyptios abominationis erat, ut si quis eum vel incuria tetigisset, cum ipsis statim vestibus ad fluvium lotum abiret, subulcique nullum omnino templum ingrederentur, connubioque aliorum,